

(Εἰς τὰς δέκα παρὰ εἰκοσιν εἰχον ἄλλην ἔργασίαν, ἀλλὰ τὴν ἔθυσίαζον διὰ μίαν φορὰν χάριν τῶν ἀταξιῶν τοῦ ἔρωτός μου).

Τὴν ἐπαύριον εύρισκόμην, παράφρος ἐκ πάθους, ἀκριβῶς εἰς τὰς δέκα καὶ εἰκοσι, περὶ τῷ συμβολογράφῳ μου κ. Κρός.

Δεῖν ἐπαύριον νὰ τῷ συσταρεύω ἑγκώμια διὰ τὴν φύλατταν μαν. καθ' ὃν χρόνον ἐκεῖνος προητοίμαχε τὸ συμβολογίον.

— Ήντι ξανή! ὠρεία! χαριεστάτη! μὲν χεῖρα βασιλίσσους! μὲν λαιμὸν θεᾶς! μὲν χαρωπηροτεικά λεπτότατα! — Τὴν ἀγαπῶ ἐπὶ ἐπτά δύο ἔτη.

Αἴφνης ὁ συμβολογράφος μὲν ἡρώητες·

— Ποιῶν εἶναι τὸ ἀνάστημά της;

— Ἡ ἀπλουστάτη αὐτὴ ἔρωτος μὲν ἐσύγχισε καθ' ὑπερβολὴν καὶ ἡγνόσουν τινὰς ἀποκριθῆ.

— Δὲν γνωρίζω.

— Πῶς! Δὲν γνωρίζετε! Τὴν ἀγαπῆτε ἐπὶ ἔτη καὶ ἀγνοεῖτε τὸ ἀνάστημά της;

— Εἶναι ἡ ἀλήθεια καθορᾷ πάντοτε τὴν ἔβλεπον καθημένην ἐν τῷ λογιστηρίῳ της... δηλαδὴ μέχρι τῆς ὥσπερ.

— Ἀλλὰ δὲν συνητάθητε τούλαχιστον... εἰς περίπατον, εἰς τὸ θέατρον, εἰς τὰ λουτρά;

— Εἰς κανέναν ἄλλο μέρος εἰμὶ μόνον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον της... καὶ εἴμαι τόσον ἀκριβῆς εἰς ὅλα, τόσον πανονικῶς ζῶ, ὥστε οὐδέποτε ἡδυνθήτην ν' ἀφιερώσω διὰ τὸν διγγελόν μου ἄλλην τινὰ φράσην, πλὴν τῶν ἔνδεκα καὶ πέντε μέχρι τῆς μετημορίας παρὰ πέντε, ὑπότε τὴν εὑρισκον πάντα τε καὶ τὴν ἐγκατέλειπον καθημένην ἐν τῷ λογιστηρίῳ της.

Τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἡ θύρα ἤνοιχθη καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ συμβολογραφεῖον ἡ μνηστή μου.

Αἴφνης ἔξεβαλε κραυγὴν φόμου καὶ ἐπεσα λιπόθυμος ἐπὶ τῶν γονάτων τοῦ συμβολογράφου.

Οἱ ἄγγελος τῶν ὄντερων μου εἶχε καὶ τὰς δύο του κνήμας ἐκ ξύλου.

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΜΟΝΑΡΧΙΑΙ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ

B'. Ασσυρία.

Η Μοναρχία εὗτη, ήτις ἡ ἔρχη βιδίζεται εἰς τὰ σκέτη τῶν πλέον μεταφρασμένων αἰώνων τῆς ἀρχαιότητος, ὑπῆρξεν ἡ μεγαλειτέρα πασῶν τῶν συγχρόνων αὐτῆς, καὶ ἐπέδρασεν ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ κόρδου δύον οὐδεμίᾳ ἄλλῃ διὰ τοῦ ιδιοφυῆς πολιτισμοῦ, τὸν δόπον ἀνέπτυξε. Πόσον ίσχυρὰ καὶ μεγάλη ὑπῆρξε, καταδεικνύεται ἐπὶ τῶν δύο αὐτῆς πρωτευούσων πόλεων, τῆς Νινευῆς καὶ τῆς Βεβουλῶνος, ὡν τὰ ἔρειπα καὶ σήμερον ἔτι ἐκπλήττουσι διὰ τοῦ μεγαλείου των.

Περὶ τῆς ἔκτατεως τῆς Ασσυριακῆς Μοναρχίας κατὰ τοὺς παναρχαῖους χρόνους, πολλὰ μισθῶθη λέγονται. Πολλοὶ ἐκ τείνουσι τὰ δριταὶ αὐτῆς, ἐπὸ τῶν ἀκτῶν τῆς Μετογείου μέχρι τῶν Ινδῶν. "Αδηλοὶ ἔταν η Ασσυρία ἔσχε πράγματα, κατά τινα ἐποχὴν, τὰ ἔραια ταῦτα ἀπίθανον δὲν τὰ νεμίζομεν, οὐκ ἡττον δύως, οὐδὲ ως βέβαιον δυνάμενα νὰ τὰ παραδεχθῶμεν. Ισως ἐπὶ τινος βασιλέως κατακτητοῦ, δι' ὀλίγον χρόνον, η Ασσυριακή ἴσχυς νὰ ἔξετάθη τόσον μακράν, ἀλλὰ τοῦτο ἐν εἴναι λόγος διὰ νὰ πιστευθῇ, διτις η Μεσόγειος θάλασσα καὶ

Ίνδικὴ ὑπῆρξεν τὰ δύο ἀσφαλῆ καὶ σταθερὰ δρια τῆς συξίας ἐπὶ χρόνους μακρούς. Τὸ μόνον ἀληθές εἰς εἰς ἀιῶνας κατέπιεν ιστορικῶν τῶν ἔθρευστων βασιλέων, ἐξετείνεται πατεσσαν τὴν κοιλίδην τῶν ποταμῶν Εὐφράτου καὶ Τί-ἀπὸ τῶν πηγῶν μέχρι τῶν ἔκβιλῶν των, περιλαμβάνοντας τὴν Ἀραβίαν, Φωνίχην, Πελαστίνην καὶ τὸ μέρος τῆς Ἀραβίας παρὰ τὰς ἀκτὰς τοῦ Περσικοῦ κόλπου. Άλλοι παραπλανηθεῖσι τῆς μητρο-ευθείσης ἐκτάσεως, ἀρχεῖς πωμέν, διτις αὖτης ισούσιας πρὸς τὴν τὴν Γερμανίας καὶ στοιας λαμβανομένων δροῦ, μὲ τὴν διαφοράν μόνον, διτὶ 1,120,000 πετραγωνικῶν χιλιόμετρά τῆς; Ασσυριακῆς ναρχίας συνίσταντο ἀποκλειστικῶς ἐξ ἀγανῶν καὶ γνωτῶν πεδίων, ποτιζομένων ἀρθρώνας ὑπὸ δύο μεγίστου ταχῶν καὶ διαμερέων ν' ἀποφέρωσιν ἐκατονταπλασίου σποράν ἢν ἐλάμβανον, οἷος γῷραι τῆς Αύστριας καὶ Γερμανίας περιλαμβάνοντας νέας περιοχῆς αὐτῶν πλεισταῖς ὅταν μέρη ἀγρού, δολιά, δασῶδη καὶ ἄγρια, δὲν δύνανται νὰ κατατηθῶσι, τὰς δὲ λιπάντες τῶν γάλακτον ποὺν ἀπέγοντας στὸν ἔκτης ἀπαραμίλλου γονιμότηρος λεκχυνοπεδίων τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγρεων. "Εἰναι λήμερον αἱ δύο Αύστρο-ρίας τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης στὸν δισεκατομμύριον καὶ τοῦ Σαρδηνίας καὶ τῆς Μικρασίας, ἐν ἐκτάσεις τῆς ἵση, ἀλλὰ ποὺν γνωστέος ἡδύνατο νὰ διατρέψῃ τοὺς τείλαχιστον πληθυσμόν. Αἱ προανατολικαὶ πρωτεύουσαι, ή Νινευή, Ισουεγίθης πρὸς τὸ δίδυνον, καὶ η Βαβυλὼν, μεγαλειστέσα τῶν Πατεσίων, ἐξ ἀρχῆς καταπληκτικαὶ καταπληκτικαὶ περὶ τούτου ἀμφιβολίαν. "Άλλα καὶ τῶν τεκμηρίων τούτων, πλεισταὶ ἀλλαὶ περὶ τούτου ἡ ξυστίνεις. Καὶ ἐν πόλεις, ἐκ τῶν Λάγην Προποδεικνύεται ἡ μεγιστὴ πυκνότης τῶν πληθυσμῶν τῆς λαϊστίνης καὶ Συρίας, μολονότι οἱ ἀπαρχῆις αὐτῆς πελεκίστονται τῆς Μετογείου κατὰ τὴν γηνιάτην γῆ τοῦ Ιταράτη μόνη, εἰς ἔκτασιν σύγιο μείζων τῶν 50 πετραγωνικῶν χιλιόμετρον, εἰχε πληθυσμὸν 5.000,000 χῶν, καὶ ἐγειτναίσαντας αὐτῆς πολυάριθμα ἀλλαὶ μικρὰ καὶ κνήτατα καὶ φημένα κρατίδια, τὸ τῶν Φιλιστίων, Μελάβη, τοῦ Ἀμρών, τοῦ Ἀμραλίκ, τῶν ἀμμορεαίων κρατίδια τῆς Φοινίκης, τὸ βασίλειον τῆς Συρίας κατεπεισθεῖσαν τοῦ Σολομῶντος, μέχρι τετάρτεως τῆς Βεβουλῶνες. — Τώρα, ἀφοῦ η Συρία ἡτο πυκνῶς κατωκημένη, η Ασσυρία καὶ Βεβουλῶν, αἱ μεναι «κῆπος τῆς Ασσίας», βιβίων: δὲν ἡτο δυνιτὸν γωστὸν πληθυσμὸν κατώτερον τῶν 30,000,000 τεύλαχι. Οὔτως, δοσοὶ δήποτε καὶ ἀλλαγέατο περὶ τοῦ Σολομῶντος, μέχρι τετάρτους τοῦ θυντέων σχεδὸν τοῦ Σολομῶντος, πέτρωσε τῆς Συρίας ἡτο πτώσεως τῆς Βεβουλῶνες. — Τώρα, ἀφοῦ η Συρία ἡτο σήμερον, δεῖται ἀλλαγῆροι αἱ πεδιάδεις τῆς Μεσοποταμίας τῆς Ασσυρίας μετεβληθῆσαν εἰς εύευτατὰς στέπης ἄνευ μιζῆς καλλιεργείας, καὶ χρησιμεύουσι μόνον εἰς τοὺς νοούς "Αραβίας καὶ Κοινρόδους, αἱ ἀποτελουσίαις τὴν πλαταῖαν Ἀριακὴν Μοναρχίαν γῷραι κατεκοῦσσαι τὴν ὑπὸ 40,000 ψυχῶν. Οὐδενία μέρα δύναται νὰ υπάρχῃ ὑπερβολὴ εἰς ἀριθμὸν τῶν 50 ἑκατομμυρίων, διτις παραδεκτούμενος ὡς τὸν τάπτωταν δροῦν τοῦ πληθυσμοῦ τῶν γωδῶν τούτων κατὰ χρόνους τῆς ἀκμῆς τοῦ Κράτους τῶν Ασσυρίων.

"Αλλ' ἐὰν δυνάμεθα νὰ υπολογίσωμεν κατὰ ποσόστηγην ἐπὶ ἐνδείξεων καὶ πιθανοτήτων στηριζόμενον, τὸν πληθυσμὸν τοῦ Κράτους τούτου τῆς ἀρχαιότητος, περὶ τῶν δων αὐτοῦ εἰς οὐδενίαν δυνάμεθα νὰ πιθανωθεῖσεν πιθανολογοῦ. "Οτι θὰ ησαν βεβίων μεγισταὶ, οὐδεμίας υπάρχει ἀμφιβολικομένης υπὸ δύοις τῆς θαυματίσιας γονιμότητος τοῦ φυτοῦ, διπερ μέχρι σπιθαμῆς ἡτο καλλιεργημένος, τῆς γηιαίας βιομηχανίας, ητις ὑπάρχειν ἐν Νινευῇ καὶ Βιβίω-

ρῦ μεγίστου ἐμπορίου, διπέρ διενηργεῖτο ἐν Βεβυλῶνι ὡς ἐμπόρων ὅλων τῶν ἔθνων.

Πελαϊά Διαθήκη διασώζει ἡμῖν τὸ ποσὸν τῶν εἰσοδηγῶν, διπέρ εἰχεν διοικήσαντας ἐκ Κράτους διπέρ μόλις ἱσοῦτο τὸ τέταρτον τῆς Ἀστυριακῆς Μοναρχίας κατὰ τὴν ἔκπληξην, πολὺ δὲ μπελείπετο αὐτῆς κατὰ τὴν γονιμότητα τοῦ ἥπερ. Τὸ εἰσοδήματα τοῦ Σολομῶντος ἀπόρχοντο εἰς 666 ντα χρυσού, ἀντανακλασμοῦται πρὸς 8600 τάλαντα Ἰου, δηλαδὴ μὲ 30,000,000 δραχμαὶ σημειερίνας. Αμφοτέραις διαιτήσαντες δὲν δύνανται νὰ ὑπέρβησην, διπέρ εἰς βασιλεῖς τῆς ἡρίας θὰ εἰχεν ἔσοδα ὑπερβαίνοντα κατὰ πολὺ τὸ τριακοσιχίλια ἀργυρᾶ τάλαντα, δηλαδὴ τὸ ἐν διειστοιμέδραχμαν.

πότε φίνειν στρατιωτικὴν, φαίνεται διπέρ εἰς Ἀστυρίοις, ἐπιένοις ὄντες εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ γονιμού ἐδάφους καὶ εἰς τὴν ἀπόδασιν τῶν ἀγαθῶν τοῦ πλούτου καὶ τῆς γερίας, εὐδέποτε ἔχρημάτισαν κυρίως λαδὸς φιλοπόλεως. Διὰ τοῦτο, μεθ' ὅλης τὰ μέγιστα μέσα ἀτίνα θεῖσης ἡροκέτησαν νὰ ἔκτειναι τὴν κυριαρχίαν των ἐπὶ τῶν τῆς Συρίας, Παλαιστίνης καὶ Φινίκης, ἀγῆκαν δὲ τίνας μαρχῶν; ἀνενόχλητον τὴν Αἴγυπτον, δὲν πρέπει τοῦτο δὲ ποτὲ; νὰ παρεκκαλέσωστι τὴν πρὸς ἀνατολὰς ἔναντι τούτους; καὶ παρόδουν τῆς Μεδοπεριακῆς Μοναρχίας, ἐπὶ τέλους ἐπέπρωτον ταῦτα δεσπόση ἐπ' οὐτῶν. Ἐπὶ Ναοδονόστορος ἐφόνη ποδὲς στιγμῆν, διπέρ θὰ ἐδέσῃ τῆς οἰκουμένης δῆλος ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ κατακτητικὴ δύνη τοῦ Μονάρχου τούτου δὲν ἐστηρίζεται ἐπὶ τῆς ἴδιοφύτευτος καὶ ἔθνικου χαρακτῆρος τοῦ ἀστυριακοῦ λαοῦ, μετὰ τὸν θάνατον ἀπέλθεν ἡ καταστροφὴ καὶ ματαίωσις τοῦ ἔργου. Καὶ εὕτως, ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ ἔκτου αἰώνος πρὸτεινοῦ, θεῖοῦ, ἡ Ἀστυρία κατερίθητη εἰς τοὺς πόδες τοῦ περσικοῦ

ναρ. Σήμερον δύμας, τὴν 10ην Φεβρουαρίου 1886, πρέπει λίαν δικτίως αὐτὸς ἐμαυτῷ νὰ ἀποτείνω τὴν ἔρωτησιν, ἵνα πράγματι αἱ διανοητικαὶ μου δυνάμεις εὑρίσκονται εἰς ισχὺ καὶ ἂν οὐδεμίᾳ ἀλλοίωσις προσγενέτο αὐταῖς διότι, ἀπὸ τριῶν ὡρῶν περιφέρομαι καὶ ἀναζητῶ ἀντὶ παντὸς τιμήματος εἰς μέλαν ρόδον.

Βεβαίως καὶ τὸ μέλαν ρόδον καὶ ἡ τούτου ἀναζητησίς εἶναι κακθαρὰ ἀνοητία, παροχθροσύνη ἢν θελεῖτε ἀλλ' ἐὰν μάθετε τὶς μοῦ ἐζήτησε τὸ πολύτιμον τοῦτο ἀνθροῖς, ἔχαν θελήσητε ἐπὶ μακρὸν νὰ ἀναλογούσθητε τὴν θέσιν, ἢν τὸ τότε διετέλουν, θὰ διμολογήσητε, διπέρ οὐχὶ ἀνευ λόγου, καὶ μάλιστα σπουδαίου, ἐπεχείρηστα τὴν ἰδιότροπον ταύτην ἐκδρομήν.

Εἰμαι ἀπὸ ἐνὸς ἡδη ἔτους γνωστός οἰκογενείᾳ τινὶ ἀποστελουμένη ἐκ μητρὸς καὶ θυγατρός. Ἀγνοῶ τὶ μοὶ συνέβη, ὅτε τὸ πρῶτον ἐν τινὶ μοιραίῳ χορῷ εἶδον τὴν αὐδην, κομψὴν μεταξίνην ἐσθῆτα περιθεσθημένην, ἡς τὸ πυρρὸν χρῶμα θυμασίως πρὸς τὴν πλουσίαν αὐτῆς ξανθὴν κόμην ἥρμοζεν. Αἱ μελαιναὶ καὶ καμαρωταὶ ὄφρύες, αἱ τούς ὄφθαλμοὺς αὐτῆς ἐπιχαρίτως περιστέφουσαι, καὶ αἱ ἀλλόκοτοι συσπάσεις αὐτῶν τὴν μεγίστην ἐπὶ ἐμοῦ γοητείαν ἐξήσκησαν· ἐν βλέμμα ἐπὶ τῆς μορφῆς ἑκείνης ἥρκεσεν ἵνα ἐπενέγκῃ τὴν κρίσιν ἐν ἐμοί. Παράδοξον τῇ ἀληθείᾳ! Καὶ δύμας, εἴμαι εἶξενιν, οἵτινες μετὰ πολλῆς φυγικῆς ἥρεμίας διασκοποῦνται τὰ περὶ αὐτοὺς, μᾶλλον ψυχρός, ὡς λέγουσιν, ἀνθρωπος, εἰς δὲν εὐκόλως δὲν εἰσέρπει τὸ πάθος. Η κόρη αὐτὴ ἐνέχει τι τὸ ἐπιχωργὸν ἐν τῇ φυσιογνωμίᾳ αὐτῆς, δὲν εἶναι δύμας οὐδὲ ἐπὶ ἐλάχιστον πρότυπον καλλονῆς οὐδὲ δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐν τοῖς μᾶλλον φαιοῖς καὶ μεγάλοις ὄφθαλμοῖς αὐτῆς, πολλὴ τις γλυκυθυμία ἐνυπάρχει. Εἶναι δέ τούτους οὐχὶ ἡττον ἰδιαιτέραν τινὰ πνευματικὴν μόρφωσιν δὲν κέντηται· τὸ ἐράσμιον παρ' αὐτῇ, ὡς καὶ τὸ ἐν τῇ συνδιαιλέξει εὔχαρι ἐν μετρίῳ βαθμῷ ἀπαντῶσι. Γινώσκω πρὸς τούτοις, διπέρ εἰς τὴν χρηματικῶς δὲν εὐπορεῖ, καὶ διπέρ εἰς τὸν πολὺτον μεταξύ τῶν μειετῶν τὰς ἀρχαιότητας ἐντύπωσιν ἀσυγκρίτως πλειέρων περὶ τῆς Περσίας τοῦ Κύρου, η ἰδωματικὴ Κράτους ἐνδέλλατροφεύδην, ἐπὶ τῶν συντομάτων καὶ τῶν ἀπόδημων λειτάνων τῶν ἀρχαίων Κρατῶν καὶ τῶν ἀρχαίων ποτίσμων τῆς Ἀστίας, χωρὶς νὰ δημιουργήθηται εἴτε ἴσιον ἐπιτελεῖ, εἴτε ἴδιαν βιομηχανίαν, εἴτε ἴσιον πλεύτον καὶ ὄριαν.

(ἀκ. λουθεῖ)

Π.

Εζήτησε τις παρ' ὑμῶν ποτὲ μέλαν ρόδον; Εὖλος καὶ εἰς ἐμὲ πρὸ δύο ἑταῖροι ἐλεγεν ὅτι ἥθιλον διαμήτη πάσας τὰς δόδοντας τῆς πόλεως ἀπὸ τοῦ ἐνὸς δικράνων ἀκρου μέχρι τοῦ ἑτέρου καὶ μάλιστα ἐν καιρῷ μῶνος, ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν παγερῆς ἀτμοσφαίρης, γε ἀναζητησιν ρόδου μέλανος, τοῦτον ἀνχυμφριῆς ἥθελον ὑπολάβῃ ὡς μὴ ὑγιῶς ἔχοντας τὰς φρέ-

ΤΟ ΜΕΛΑΝ ΡΟΔΟΝ

* *